

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/24/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6310200584
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2011:6310200584.5

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Renátou Deákovou, v právnej veci navrhovateľky C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., W. XXXX/XX, zast. JUDr. Máriou Stahovcovou, advokátkou, so sídlom Brezno, ČSA 18, proti odporcovi T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., W. XXXX/XX, zast. JUDr. Miroslavom Kriškom, advokátom, so sídlom Brezno, Rázusova 79, o vylúčení z užívania nehnuteľností z dôvodu násillia, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky v plnom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne domáhala vo veci samej vydania rozsudku o uložení povinnosti odporcovi vypratať nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v kat. úz. X., vedenej na LV č. XXXX ako byt č. 10, na piatom podlaží (4. poschodí), vo vchode č. 14, obytného domu č. súp. XXXX, na parc. C-KN č. XXXX, XXXX, XXXX, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. V priebehu konania pred zahájením pojednávania vo veci samej upravila petit a žiadala, aby súd úplne vylúčil odporcu z užívania nehnuteľnosti citovaných vyššie, a to právoplatnosťou tohto rozsudku. Žiadala priznať náhradu trov konania.

Navrhovateľka tvrdila, že odporca sa voči nej dopúšťa, aj v minulosti dopúšťal psychického aj fyzického násillia. Má z neho strach, nemá kam ísť spolu s ich spoločnou dcérou a jej malol. synom. V minulosti v dôsledku fyzického násillia z jeho strany táto utrpela otras mozgu, tiež ju napádal s nožom v ruke, preto zo strachu o svoj život navrhovateľka s dcérou nocovali u príbuzných; stalo sa, že odporca s nožom v ruke spal pod vplyvom alkoholu pred dverami spálne, kde spali navrhovateľka s dcérou a tieto sa báli vyjsť von; tiež sa snažil navrhovateľku v kúpeľni v umývadle utopiť a kričal, že do umývadla vhodí fén na vlasy, aby ju tak zabil. V čase maloletosti ich spoločnej dcéry, túto v noci pod vplyvom alkoholu budil a zabraňoval jej spať, čo vyvolávalo jej nesústredenosť v škole v dôsledku nevyspatia. Takéto správanie bolo dôvodom pre podanie návrhu na rozvod navrhovateľkou, ktorý však po prehováraní odporcu, že zmení svoje správanie k lepšiemu, vzala späť a konanie bolo zastavené. Ako tvrdila navrhovateľka, keďže situácia v rodine sa plynutím času vyhrotila, opätovne podala návrh na rozvod a v roku 2009 bolo manželstvo rozvedené. Okrem toho odporca mal známosti s inými ženami. S poslednou priateľkou trávi voľný čas, avšak nežije s ňou v spoločnej domácnosti. Odporca pritom požaduje, aby mu dcéra prala jeho veci, žehlila, starala sa o neho, inak sa jej vyhráza vyhodením z bytu. Navrhovateľka spolu s dcérou sú nútené zamykať si potraviny. Takto odporca celé roky týra navrhovateľku aj dcéru, ponizuje vulgárnymi nadávkami aj pred malol. vnukom, nabáda toto dieťa používať hrubé výrazy vo vzťahu k navrhovateľke. Obidve sú poznačené jeho tyranským správaním sa a život s ním je pre ne neznesiteľným. Navyše takýmto správaním trpí aj výchova malol. dieťaťa, ktoré v tejto domácnosti v dôsledku odporcovho správania žije v strese a napätí. Odporca v minulosti často odchádzal ku svojej matke do jej bytu, ktorá

nevyžadovala od neho pomoc v domácnosti, kde aj prespával a takto sa vyhol starostlivosti o svoje malol. dieťa a dvoch synov navrhovateľky z jej predchádzajúceho manželstva.

Súčasne s podaním návrhu vo veci samej navrhovateľka žiadala, aby súd predbežným opatrením uložil odporcovi povinnosť nevstupovať do nehnuteľnosti citovanej vyššie až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súd tomuto návrhu vyhovel uznesením č.k. 5C/24/2010-16 zo dňa 08.02.2010, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom Banská Bystrica Uznesením č.k. 12Co/86/2010-29 zo dňa 30.03.2010.

Odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť, pretože tvrdenia navrhovateľky sa nezakladajú na pravde. On sám sa v trestných konaniach nijako nebránil, pretože predpokladal, že jeho tvrdenie bude postavené proti tvrdeniam navrhovateľky a dcéry, a nevedel svoju pravdu preukázať. Situácia v rodine ho mrzí, avšak rešpektuje rozhodnutie navrhovateľky rozviesť sa a začať nový život. Predmetný byt bol pridelený zamestnávateľom jemu, avšak pri odkupovaní do vlastníctva za trvania manželstva päť rokov nepracoval v Železiarňach Podbrezová a.s., pretože skúšal podnikáť, pričom navrhovateľka ako zamestnankyňa podpisovala kúpnu zmluvu; navrhovateľka trestnými konaniami a konaním o vylúčenie z užívania z bytu zrejme chce vyvolať ten dôsledok, aby odporcovi nemusela vyplácať jeho podiel z bytu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom dcéry účastníkov T. L., oboznámením sa s obsahom CD nosiča predloženého navrhovateľkou, s listinnými dokladmi obsiahnutými v spisoch tunajšieho súdu sp. zn. 5C/24/2010, 3T/169/2009, 4T/77/2010, 6C/177/2009, 2C/157/1999 a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia z nasledovných dôvodov:

V zmysle § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi alebo spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

V zmysle § 853 ods. 1 cit. zák., občiansko-právne vzťahy, ktoré nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že navrhovateľka je bývalou manželkou odporcu. Citované nehnuteľnosti nadobudli za trvania manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v súčasnosti už takmer po dobu dvoch rokov v nehnuteľnosti žije navrhovateľka so spoločnou dcérou navrhovateľky a odporcu a jej malol. synom. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k.. 6C/177/2009 zo dňa 27.10.2009, právoplatného 02.12.2009. Odporca sa voči navrhovateľke, aj voči ich spoločnej dcére dopúšťal psychického a fyzického násillia; po podaní trestného oznámenia navrhovateľkou bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno č.k. 3T/169/2009-36 zo dňa 13.01.2010, právoplatného 04.02.2010, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., k trestu odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov z dôvodu, že dňa 17.09.2009 o 19.30 h. sa z neznámeho miesta v troch telefonických rozhovoroch s dcérou T., nachádzajúcou sa v mieste bydliska spolu so svojou matkou, vyhrážal, že hľadá zbraň a ide zabiť mater a vulgárne jej nadával, pričom, keď prišiel 18.09.2009 približne o 00.15 h. pod vplyvom alkoholu domov, kedy už navrhovateľka odišla do práce, v zlosti kričal na dcéru, že vyzabíja celú rodinu, že ide vypáliť chatku manželkinej sesternici a vyhodil ju aj s dvojročným synom z bytu.

Po podaní trestného oznámenia dcérou T. L. bol odporca následne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Brezno č. k. 4T/77/2010-57 zo dňa 23.06.2010, právoplatným 23.06.2010 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/, d/, Tr. zák., ktorým súd uznal odporcu za vinného, ale v

zmysle § 44 Tr. zák upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., lebo mal za to, že trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno č.k. 3T/169/2009-36 zo dňa 13.01.2010 je dostatočný. Odporca sa dopustil trestnej činnosti tým, že dňa 26.01.2010 približne o 18.00 h. na W. ul. 1199/14 po príchode domov pod vplyvom alkoholu, kričal na svoju dcéru T. L., že je zodpovedná za to, že bol súdom odsúdený na podmienený trest odňatia slobody za vyhrážanie sa manželke, opakovane jej to vyčítal a mával jej popred tvár s predmetným trestným rozkazom, tiež jej povedal, že keď je sviňa ona, tak bude aj on, a že si týmto podpísala rozsudok smrti, a že sa jej zbaví, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o svoj život.

Z obsahu trestného spisu sp. zn. 3T/169/2009 súd zistil, že v konaní boli vypočuté navrhovateľka a dcéra účastníkov T. L., pričom odporca odmietol vypovedať, využijúc svoje právo; boli zaistené listinné doklady - žiadosť o odpis z registra trestov (odporca nemá záznam v registri trestov), správa o povesti z miesta bydliska (nemá záznam o priestupoch), zamestnávateľom Železiarne Podbrezová bol hodnotený vysoko kladne, pričom v danej veci trestné konanie bolo ukončené vydaním trestného rozkazu, proti ktorému odporca nepodal odpor. V ďalšom trestnom konaní, vedenom pod sp.zn. 4T/77/2010, v ktorom okrem výsluchu odporcu (č.l. 5 trestného spisu), výsluchu poškodenej dcéry T. L. a svedkyne C. L. a listinných dokladov (obdobne ako v predchádzajúcej trestnej veci) bola vykonaná aj konfrontácia medzi odporcom a T. L., z ktorej vyplynulo, že medzi odporcom a T., ak dochádzalo k nedorozumeniam, tak najmä vzhľadom na nedostatok komunikácie a ústretovosť objasniť problémy.

Obdobný záver je možné vyvodiť aj z CD nosiča, predloženého navrhovateľkou a prehratého aj na pojednávaní dňa 16.09.2011, ale najmä z výsluchu svedkyne T. L. na pojednávaní konanom dňa 13.05.2011. Zo všetkých týchto výpovedí je zrejmé, že vzťah malol. syna svedkyne k odporcovi ako starému otcovi je veľmi dobrý, ona sama nemá obavy zveriť ho do opatery svojmu otcovi aj na dlhšiu dobu, otec s dieťaťom chodil na prechádzky, zabával ho; potvrdila, že otec jej pomáhal, kedykoľvek to bolo potrebné, aj v tehotenstve, pomáhal jej nakupovať výbavičku pre dieťa, vozil ju, kam potrebovala. Vzťah s otcom mala vždy veľmi dobrý, vadili jej len slovné hádky medzi rodičmi, ktorí sa hádali najmä kvôli chate, či chalupe, teda kvôli majetku. Tieto hádky od detstva pôsobili na ňu rušivo, avšak iné skutočnosti rodičom a ani otcovi nevytýkala. Svedkyňa uznala, že rodičia sa voči svojmu vnukovi správali veľmi dobre, starali sa o neho, pomáhali jej s ním a spolu s týmto štvorročným synom býva s rodičmi v spoločnej domácnosti. Priznala, že otec ju nikdy neudrel, psychické týranie videla v tom, že neustále musela počúvať hádky v majetkových záležitostiach, do ktorých keď sa zastarala, tak jej povedal, aby z domu odišla. Tiež priznala, že pokiaľ si odporca nakúpil potraviny, tak si tieto z chladničky mohla zobrať, čím poprela, že si museli zamykať pred odporcom veci a potraviny. Taktiež potvrdila, že ju odporca nenútil, aby mu dobýjala kredit zo svojho účtu, avšak priznala, že sa jej nepáčilo a za týranie považovala, ak mala otcovi vyprať veci, resp. niečo po ňom upratať, pokiaľ si to on nevážil. Tiež tvrdila, že odporca má síce kladné hodnotenia z práce, ale je to preto, že ho tam kolegovia kryjú a podpíšu mu čokoľvek. Potvrdila, že odporca jej vždy pomáhal, nielen keď mala už dieťa, ktoré vychováva sama, ale aj keď bola mladšia a rovnako pekný vzťah má k starému otcovi, resp. mal, kým sa z bytu neodšťahoval, aj jej syn. Potvrdila, že nechce, aby jej dieťa stratilo starého otca, aj keď v súčasnosti, po takej dlhej dobe od odšťahovania sa odporcu z bytu si nevie predstaviť, že by sa spolužitie s odporcom mohlo obnoviť. Priznala, že niektoré skutočnosti v rámci trestného konania neuvádzala, resp. nevysvetľovala, aby "nezatiahla" do problémov iných ľudí mimo ich rodiny, napr. skutočnosť, že v deň, keď došlo ku hádke, kvôli čomu potom podávala trestné oznámenie, mala v byte pánsku návštevu, a keďže otec potreboval vstávať do raňajšej smeny, dôrazne ju upozornil na hlučnosť, v dôsledku čoho odišla v nočných hodinách z bytu aj s dieťaťom a telefonovala matke.

S ďalšími dôkazmi sa súd oboznámil v spisoch tunajšieho súdu sp. zn. 2C/157/99 a 6C/177/2009 a zistil, že už dňa 03.05.1999 navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva, kde ako dôvod uviedla, že manželstvo uzavreté po jednoročnej známosti dňa 28.11.1981 bolo harmonické, vzťahy sa narušili potom, čo manžel začal odchádzať z domácnosti, zdržiaval sa v nej minimálne a väčšinu času trávil u svojej matky. Tiež navrhovateľka tvrdila, že situácia sa zhoršila v roku 1993, kedy prestal pracovať v Železiarňach Podbrezová a rozhodol sa podnikáť, domov chodil už len jeden alebo dvakrát do týždňa a začal požívať vo zvýšenej miere alkoholické nápoje, vulgárne jej nadával, prestal prispievať na domácnosť a mal známosti s viacerými ženami. V roku 1999 opäť začal pracovať v Železiarňach Podbrezová, avšak jeho postoj k rodine sa nezmenil, zanedbával hlavne dcéru, ktorá

jeho ľahostajnosťou trpela a rodina bola na poslednom mieste. Odporca sa v tomto konaní prispôobil návrhu navrhovateľky a s ľútosťou voči malol. dieťaťu súhlasil s rozvodom manželstva. Pred zahájením pojednávania však navrhovateľka zobrala návrh späť, pretože jej dcéra T., vtedy 13 ročná, jej oznámila, že chce, aby rodičia žili spolu a keďže aj samotný odporca bol za spolužitie, zobrala návrh späť a konanie bolo uznesením zo dňa 29.09.1999 pod č.k. 2C/157/99-11 zastavené. Následne na základe návrhu zo dňa 27.08.2009 súd potom manželstvo účastníkov rozsudkom zo dňa 27.10.2009 pod č.k. 6C/177/2009 -18, právoplatným 02.12.2009 rozviedol, konštatujúc, že príčina rozvratu manželstva spočívala v rozdielnosti pováh manželov, v neschopnosti spoločne riešiť vzniknuté problémy a v následnom odcudzení - násilíe zo strany odporcu nebolo tvrdené ani preukazované.

V zmysle platnej právnej úpravy, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násillníkom ohrozované má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako vlastnícke právo násillníka, či právo ktoré mu vyplýva zo spoločného nájmu bytu. Preto užívacie právo násillníka k spoločnému obydlíu, ktoré vyplýva zo spoločného nájmu, je nutné v záujme ochrany života a zdravia obetí jeho násillnícke konanie obmedziť. Predpokladom pre použitie občiansko-právnej sankcie proti druhému manželovi, buď vo forme obmedzenia užívacieho, t.j. nevlastníckeho práva k domu, či bytu alebo vo forme úplného vylúčenia z užívacieho, teda nevlastníckeho práva k takejto veci, sú existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia alebo hrozba ním vo vzťahu k manželovi alebo bývalému manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v dome alebo v spoločnom byte a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. V prípade splnenia uvedenej podmienky súd vždy vo svojej pôsobnosti hodnotí stav a stupeň narušenia vzťahu medzi osobami z tohto hľadiska, z toho hľadiska, či sa stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným. Rozhodnutie o tejto otázke je výsostným oprávnením súdu a bude závislé od okolností konkrétneho prípadu a úvah súdu. Súd pri rozhodovaní o návrhu na obmedzenie užívacieho práva podľa § 705a Občianskeho zákonníka a podľa § 135 ods. 1 OSP je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal, ak v čase rozhodovania súdu takéto rozhodnutie už nadobudlo právoplatnosť.

V danom prípade súd vykonaným dokazovaním nemal preukázané všetky z vyššie uvedených podmienok. Navrhovateľka a odporca sú bývalými manželmi, keď ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené. Odporca sa odsťahoval zo spoločného bytu, resp. už pred zahájením pojednávania dňa 04.03.2011 obaja účastníci potvrdili, že odporca sa od februára r. 2010 v byte nezdržiava, predmetnú nehnuteľnosť vypratal, keď mu navrhovateľka vyhodila veci v šiestich vreciach. Mimoriadne agresívne správanie sa odporcu nebolo jednoznačne preukázané v trestnom konaní, odporca bol odsúdený za nebezpečné vyhrážanie trestným rozkazom a následne v trestnom konaní voči dcére pre nebezpečné vyhrážanie bol uznaný vinným, avšak bolo upustené od uloženia trestu vzhľadom na uloženie predchádzajúceho trestu, a to len preto, že odporca sa najmä v prvom trestnom konaní nebránil podaním odporu, keď sám priznal, že túto situáciu podcenil, keďže bol presvedčený, že tvrdenia navrhovateľky ako bývalej manželky a dcéry on sám jediný nemôže nijakým spôsobom vyvrátiť; tieto skutočnosti nemožno vyložiť v jeho neprospech a vylúčiť ho z užívania nehnuteľnosti. Právny zást. odporcu síce navrhoval v tomto konaní vykonať vzhľadom na spôsob, rétoriku, mimiku a obsah výpovedí navrhovateľky a svedkyne dôkaz znaleckým posudkom znalcom z odboru psychiatrie na posúdenie hodnovernosti a schopnosti objektívnych výpovedí bez prvkov stihománie a potreby uvádzať ľži pre získanie majetkového prospechu, či inej výhody z výsledku tohoto sporu, avšak takéto dokazovanie malo byť vykonané podľa názoru súdu v trestnom konaní, a preto ho už nepripustil.

Pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. V súčasnosti je stav taký, že odporca v byte nebýva, je z neho odsťahovaný; nebol preukázaný negatívny vzťah odporcu k dcére a vnukovi, strach navrhovateľky voči odporcovi v súčasnosti nebol potvrdený. Keďže v tomto smere dôkazy v trestnom konaní vykonané neboli a z rozvodových spisov nevyplývala výrazná agresia od odporcu voči navrhovateľke, naopak, on sám tvrdil, že navrhovateľka bola voči nemu arogantná a panovačná

(č.l. 14 spisu 6C/177/09), takáto hrozba už netrvá. Neexistujú teda príčinné súvislosti, preto súd musel návrh navrhovateľky v plnom rozsahu zamietnuť. Súd pritom prihliadol aj na skutočnosť, že odporca doteraz nebol trestaný, nebol riešený v priestupkovom konaní, v práci je hodnotený vysoko pozitívne (č.l. 23 trestného spisu), z predloženého dôkazu navrhovateľkou - CD nosiča - nevplynula súdu žiadna agresivita, naopak, odporca reagoval rezignovane, aj keď pod vplyvom alkoholu, na slovné útoky navrhovateľky a dcéry, aj na pojednávaniach sa súdu javilo správanie odporcu skôr pasívne a pokorné. Preto súd násilie rovnako ako neznesiteľnosť spolužitia nemal za preukázané.

Podľa názoru súdu nie sú splnené podmienky pre vylúčenie odporcu z užívania bytu, pretože súd síce zistil, že vzťahy účastníkov sú značne narušené, avšak nie následkom konkrétneho fyzického alebo psychického násillia zo strany odporcu k navrhovateľke alebo ich dcére. Rozvrat manželských vzťahov nastal v dôsledku rôznych názorov na riešenie životných situácií a problémov, rozdielnosti pováh a citového odcudzenia, čo účastníci riešili rozvodom manželstva, ako vyplýva z rozsudku o rozvode manželstva. Vzťahy medzi plnoletou dcérou a otcom sú poznamenané zrejme pochybením oboch rodičov vo výchovných prístupoch k dcére, napriek tomu sa najmä pri výpovedi svedkyne súdu nejavil vzťah medzi dcérou a otcom za výrazne narušený.

Súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov, ktoré mal k dispozícii, nezistil v správaní sa odporcu, či už k navrhovateľke alebo blízkej osobe - ich dcére, také prejavy správania, ktoré by jednoznačne umožňovali aplikáciu použitia ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v takej značnej intenzite, že spolužitie v jednom byte v príčinnej súvislosti s takýmto násillím by bolo možné považovať za neznesiteľné. Súd pritom prihliadol aj na prehlásenie odporcu na pojednávaniach v tomto konaní, že sa do bytu už ani nemôže vrátiť, pretože je tam nechcený, avšak chce, aby bol spravodlivo v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde už navrhovateľka podala takýto návrh na súd (sp.zn. 5C/313/2011), vysporiadaný, chce žiť svoj život, ktorý dopraje aj navrhovateľke, keď sa už tak rozhodla. Má priateľku, s ktorou nadviazal vzťah po rozvode a má prácu, o ktorú nechce prísť. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť aj skutočnosť, že v čase spolužitia s navrhovateľkou v jednom byte odporca riadne prispieval na domácnosť, keď odovzdával navrhovateľke celú svoju výplatu a táto mala v dispozičnej moci aj jeho platobnú kartu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože tento si ich neuplatnil. Neuplatnil si ani trovy právneho zastúpenia, čo opakovane prehlasoval na pojednávaniach, keď mienil predmetný spor ukončiť zmierčou cestou.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici

V odvolaní okrem náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 OSP, musí byť uvedené, proti ktorému súdu a ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a OSP),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).